

אֵינֹן דִּהְיוּ תַּחֲוֹת עֲנֵפֵי אֵילָנָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִידָא הוּא.

דִּתְנִיָּא, אֵילָנָא אֵית לְקוֹדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, וְהוּא
אֵילָנָא רַבְרָבָא וְתַקִּיפָא, וְכִיָּה אֲשַׁתְּכַח
מְזוּנָא לְכָלֵּא. וְהוּא אֶתְחַם בְּתַרְיִסָּר תַּחֲוּמִין,
בְּמַתְקָלָא, וְאֶתְתַּקַּף בְּאַרְבַּע רוּחֵי עֲלָמָא. וְשַׁבְעִין
עֲנֵפִין אַחֲרֵיָּהּ בֵּיהּ וְיִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּכְּחֵי בְּנוֹפָא דִּתְהוּא
אֵילָנָא. וְאֵינֹן שַׁבְעִין עֲנֵפִין סַחְרָנָא דְלַהוֹן.

וְהֵינֵנוּ דְכְּתִיב, וַיִּבְאוּ אֵילָמָה וְשָׁם שְׁתִּים עֲשָׂרָה
עֵינֹת מַיִם וְשַׁבְעִים תְּמָרִים, וְהָא אוֹקְמוּתָא,
וְאֶתְמַר בְּכַמָּה אֲתָר. מָאִי וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל הַמַּיִם.
אֵלָּא בְּתַהוּא זְמַנָּא, שְׁלִיטוּ עַל אֵינֹן מַיָּא, דְּאֵינֹן
תַּחֲוֹת עֲנֵפִין דְּאֵילָנָא, דְּאֶקְרוּן (תהלים קכד) הַמַּיִם
הַיְדוּנִים. וְעַל דָּא אֲשַׁרְיְכֶם זֹרְעֵי עַל כָּל מַיִם.

לשון הקודש

וְהֵינֵנוּ שְׁכַתוּב, וַיִּבְאוּ אֵילָמָה וְשָׁם
שְׁתִּים עֲשָׂרָה עֵינֹת מַיִם וְשַׁבְעִים תְּמָרִים,
וְהָרִי פֶּרְשׁוּתָא, וְנִתְבְּאָר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת.
מָה זֶה וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל הַמַּיִם? אֵלָּא בְּאוֹתוֹ
זְמַן שְׁלִטוּ עַל אוֹתָם הַמַּיִם, שְׁחַם תַּחַת
הָעֲנָפִים שֶׁל הָאֵילָן, שְׁנַקְרָאִים הַמַּיִם
הַיְדוּנִים. וְלִכְּן אֲשַׁרְיְכֶם זֹרְעֵי עַל כָּל מַיִם.

תַּחַת עֲנֵפֵי הָאֵילָן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
שְׁשַׁנְיֵנוּ, יֵשׁ לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵילָן,
וְהוּא אֵילָן גְּדוֹל וְחֹזֵק, וְבוֹ נִמְצָא מְזוּן
לְכָל, וְהוּא נִתְחַם בְּשָׁנִים עֲשָׂר תַּחֲוּמִים,
בְּמַשְׁקָל, וּמִתְחַזֵּק בְּאַרְבַּע רוּחֹת הָעוֹלָם.
וְשַׁבְעִים עֲנָפִים אַחֲרָיוֹם בּוֹ, וְיִשְׂרָאֵל
נִמְצָאִים בְּגוּף שֶׁל אוֹתוֹ הָאֵילָן, וְאוֹתָם
שַׁבְעִים עֲנָפִים מְקִיפִים אוֹתָם.

מִשְׁלַחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר, אֵינּוֹן תִּרְיֹן כְּתִירֵי
שְׂמָאלָא, וְאַחֲדָן בְּהוּ עֲמִינ עוֹבְדֵי
כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, וְאַקְרוּן שׁוֹר וְחֲמוֹר. וְהֵינּוּ
דְּכְתִיב, (בראשית לב) וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר. בְּגִין דְּלָכֵן
חֲבִים הָוּה בְּחַרְשֵׁין וּבְאֵינּוֹן כְּתִרִין תַּתְּאִין, וּבְאֵינּוֹן
בְּעָא לְאוֹבְדָא לְיַעֲקֹב, כְּמָה דְּכְתִיב, (דברים כו) אֲרָמִי
אוֹבֵד אָבִי, וְהָא אֲתָמֵר. וּכְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל זַפְּאִין, מִשְׁלַחֵי
לְהוּ, וְלֹא יְכִלֵי לְשַׁלְּטָאָה עַלְיֵיהוּ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב
מִשְׁלַחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר דְּלֹא שְׁלַטֵי בְּהוּ.

אָמַר רַבִּי אַבְא, כִּד מוֹדְוֹנֵי כְּחָדָא, לָא יְכִלֵי בְּנֵי
עַלְמָא לְמִיקָם בְּהוּ, וְעַל דָּא (דף ט"ה ע"א) כְּתִיב
(דברים כב) לֹא תַחְרוֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדָּיו. יַחְדָּיו
דְּיִיקָא. וְתַנִּינָן, לָא יְהִיב אֵינִישׁ דּוֹכְתָא לְזִינִין
בִּישׁוּן, דְּהָא בְּעוֹבְדָא דְּבַר נֶשׁ (לְתַתָּא), אֲתַעַר מַה

לשון הקודש

ולא יכולים לשלט עליהם. זהו שכתוב
 משלחי רגל השור והחמור, שלא
 שולטים בהם.

אמר רבי אבא, פשהם מודונוגים באחד,
 לא יכולים בני העולם לעמד בהם, ולכן
 כתוב לא תחרש בשור ובחמור יחדיו.
 יחדיו דוקא. ושנינו, לא יתן אדם מקום
 למינים רעים, שהרי במעשה האדם
 ולמשהו מתעורר מה שלא צריך,

משלחי רגל השור והחמור – אותם
 שני כתרי השמאל שהעמים עובדי
 כוכבים ומזלות אחוזים בהם, שנקראים
 שור וחמור, והינו מה שכתוב ויהי לי
 שור וחמור. משום שלכן היה חכם
 בכשפים ובאותם כתרים תחתונים,
 ובהם רצה להאבד את יעקב, בכתוב
 ארמי אבד אבי, והרי נאמר.
 וכשישראל צדיקים, משלחים אותם,

דָּלָא אַצְטְרִיד. וְכֵד מִזְדִּיּוּגֵי בְחֵדָא, (לֹא יִבְלִין לְמִיָּקָם בְּהוּ.
מִבֵּין סִפְרָא דְלַהוֹן נְפִיק) מִתְקִיפּוּתָא דְלַהוֹן דְאַקְרִי בְּלֵב, וְדָא
חֲצִיפָא מִבְּלָהוּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שְׁמוֹת י"א) וְלִכְלָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרֵץ בְּלֵב לְשׁוֹנוֹ. (נ"א מִתְקִיפּוּתָא דְלַהוֹן נְפִיק הַהוּא
דְאַקְרִי בְּלֵב, וְדָא חֲצִיפָא מִבְּלָהוּ) אָמַר קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא, אַתּוּן
אַמְרַתּוּן, הֵישׁ יְיָ בְּקַרְבְּנוּ אִם אֵין, הֲרִי אֲנִי מוֹסֵר
אַתְכֶם לְכָלֵב. מִיָּד וַיָּבֵא עֲמֹלֵק.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, (בַּמִּדְבָּר כ"ד) רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמֹלֵק
וְאַחֲרֵיתוֹ עֲדֵי אֲבֵד. וְכִי רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמֹלֵק,
וְהֵלֵא בַּמָּה לִישָׁנִין וְעַמִּין וְאוּמִין הוּוּ בְּעֵלְמָא, עַד
לֹא אַתָּא עֲמֹלֵק.

אַלְא, בַּד נִבְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמַּצָּרִים, דְּחִילוּ וְאִימָתָא
נִבְלָה עַל כָּל עַמִּין דְּעֵלְמָא מִיִּשְׂרָאֵל, הָדָא
הוּא דְכְתִיב, (שְׁמוֹת טו) שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגֹזוּן חֵיל אַחֲזוּ
יּוֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים. וְלֹא הוּוּ עַמָּא דְלֹא הָהּ דְחֵיל

לשון הקודש

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, (בַּמִּדְבָּר כ"ב) רֵאשִׁית גּוֹיִם
עֲמֹלֵק וְאַחֲרֵיתוֹ עֲדֵי אֲבֵד. וְכִי רֵאשִׁית
גּוֹיִם עֲמֹלֵק, וְהֵלֵא בַּמָּה לְשׁוֹנוֹת וְעַמִּים
וְאוּמִוֹת הָיוּ בְּעוֹלָם עַד שְׁלֵא בָא עֲמֹלֵק!
אַלְא, בְּשִׁינְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמַּצָּרִים, פְּחַד
וְאִימָה נִפְלוּ עַל כָּל הָעַמִּים שֶׁל הָעוֹלָם
מִיִּשְׂרָאֵל, זְהוּ שְׁכָתוּב שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגֹזוּן
חֵיל אַחֲזוּ יּוֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים. וְלֹא הָיָה עִם

וְכִשְׁמִזְדִּיּוּגִים בְּאַחַד, וְלֹא יִבְלוּם לְעַמֵּד בְּהֵם. מִבֵּין
הַצַּד שְׁלֵהֶם יּוֹצֵאתוּ מִתְקִיפּוּת שְׁלֵהֶם קְלִפָּה
שְׁנַקְרָאת בְּלֵב, וְזוּ הַחֲצוּפָה מִכָּלֵם. זְהוּ
שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת י"א) וְלִכְלָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
יִחַרֵץ בְּלֵב לְשׁוֹנוֹ. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, אַתֶּם אַמְרַתֶּם הֵישׁ ה' בְּקַרְבְּנוּ אִם
אֵין - הֲרִי אֲנִי מוֹסֵר אֶתְכֶם לְכָלֵב. מִיָּד
— וַיָּבֵא עֲמֹלֵק.

מִגְבוּרָאן עֲלָאין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַמְלֵק לָא
 חָזָה דְּחִיל, חָדָא הוּא דְכְּתִיב, וְלֹא יֵרָא אֱלֹהִים. לָא
 דְּחִיל לְמִקְרַב לְגַבְדֵּי.

וְעַל דָּא רֵאשִׁית גּוֹיִם. (עַמְלֵק חַי קְדֻמָּה) דְּאָתוּ לְאִגְחָא
 קִרְבָּא בְּיִשְׂרָאֵל עַמְלֵק חָזָה. וּבְגִינֵי כַּךְ
 וְאַחֲרִיתוֹ עֲדֵי אוֹבֵד, דְּכְתִיב כִּי מָחָה אֶמְחֶה אֶת
 זְכַר עַמְלֵק. וּכְתִיב, (דְּבָרִים כה) תִּמְחָה אֶת זְכַר עַמְלֵק,
 חָדָא הוּא דְכְּתִיב וְאַחֲרִיתוֹ עֲדֵי אוֹבֵד. עֲדֵי אֲבָדוֹ
 מִיבְעֵי לִיה. אֵלָא עַד דִּיִּיתֵי קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְיֹאבֵד לִיה, (כְּלוּמַר עַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִהְיֶה אוֹבֵד לִיה) דְּכְתִיב כִּי
 מָחָה אֶמְחֶה וְגו'. אָמַר ר' אֶלְעָזָר, תָּא חַזִּי, אִף עַל
 גַּב דְּהַעֲזוֹר תָּמִים פְּעֵלוֹ, וְעַבִּיד עֲמַהוֹן חֶסֶד לְאַפְקָא
 לִזְן מִיָּא, לָא שָׁבַק דִּידִיה, דִּהָא כְּתִיב וַיִּבֹא עַמְלֵק.
 רַבִּי אֶפְרָא פֶּתַח וְאָמַר, (קהלת ה) יֵשׁ רַעָה חוֹלָה

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

וְאַחֲרִיתוֹ עֲדֵי אֲבֵד. עֲדֵי אֲבָדוֹ הֵיךְ צָרִיךְ
 לְהִיטוֹ! אֵלָא עַד שְׂיִבֵּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וַיֹּאבֵד אוֹתוֹ, וְכְלוּמַר, עַד שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יֹאבֵד אוֹתוֹ שְׁכַתוּב כִּי מָחָה אֶמְחֶה וְגו'.
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בַּא רְאָה, אִף עַל גַּב
 שְׁהַעֲזוֹר תָּמִים פְּעֵלוֹ וְעֵשָׂה עֲמַהֶם חֶסֶד
 לְהוֹצִיא לָהֶם מִיָּם, לֹא עֹב אֶת שְׁלוֹ,
 שְׁהָרֵי כְּתוּב וַיִּבֹא עַמְלֵק.

רַבִּי אֶפְרָא פֶּתַח וְאָמַר, (קהלת ו) יֵשׁ רַעָה

שְׁלֵא הֵיךְ פּוֹחַד מִהַגְּבוּרוֹת הַעֲלִיזוֹת
 שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַמְלֵק לֹא הֵיךְ
 פּוֹחַד. זְהוּ שְׁכַתוּב וְלֹא יֵרָא אֱלֹהִים. לֹא
 פּוֹחַד לְקִרְבֵי אֱלֹהִים.

וְלִכְּזֵן רֵאשִׁית גּוֹיִם. (עַמְלֵק חַי הַרְאִשׁוֹנִים)
 שְׂבָאוּ לְעֶרְךָ קִרְבֵי בְּיִשְׂרָאֵל הֵיךְ עַמְלֵק,
 וְלִכְּזֵן וְאַחֲרִיתוֹ עֲדֵי אֲבֵד, שְׁכַתוּב כִּי
 מָחָה אֶמְחֶה אֶת זְכַר עַמְלֵק. וּכְתוּב
 תִּמְחָה אֶת זְכַר עַמְלֵק. זְהוּ שְׁכַתוּב

רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. כִּמְהַ בְּנֵי נִשָּׂא אֲטִימִין
 לְבָא, בְּגִין דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵי תָא. יֵשׁ רָעָה
 חוֹלָה, וְכִי יֵשׁ רָעָה דְּהִיא חוֹלָה, וְיֵשׁ רָעָה דְּלֹא
 הִיא חוֹלָה. אֶלָּא וְדַאי יֵשׁ רָעָה חוֹלָה, דְּתַנִּינֵן,
 מִסְטָרָא דְּשָׂמְאָלָא, נִבְקִי כִּמְהַ גִּרְדִּינֵי נִימוּסִין,
 דְּבִקְעֵן בְּאוֹרָא.

וְכִד בְּעֵינֵן לְמִיפְקֵי, אֲזִלִּין וְאַשְׁתַּאֲבִּין בְּנוֹקְבָא
 דְּתַהוּמָא רַבָּה, לְבַתָּר נִפְקִין וּמַתְּחַבְּרִין
 בְּחֻדָּא, וּבְקַעֲיִן אֲוִירִין, וְשִׂאטִּין בְּעֵלְמָא, וּמַתְּקַרְבִּין
 לְגַבְיֵיהוּ דְּבְנֵי נִשָּׂא, וְכֹל חַד אֶקְרִי רָעָה, כִּמְהַ דְּאֵת
 אָמַר (תהלים צא) לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה. מָאִי לֹא תֵאָנֶה.
 בְּגִין דְּאֵתִיא בְּתַסְקוּפָא עַל בְּנֵי נִשָּׂא.

חוֹלָה אֲמַאי הִיא חוֹלָה. פִּד שְׂרִיא הָאִי עַל בְּנֵי
 נִשָּׂא, עָבִיד לֹזֵן קַמְצָנִין מִמְּמוּנֵיהוֹן, אֲתִינִין

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

בְּנִקְבַת תְּהוּמָא רַבָּה. אַחַר כֵּן יוֹצֵאִים
 וּמַתְּחַבְּרִים כְּאַחַד, וּבּוֹקְעִים אֲוִירִים
 וּמְשׁוֹמְטִים בְּעוֹלָם וּמַתְּקַרְבִּים לְבְנֵי
 אָדָם, וְכֹל אַחַד נִקְרָא רָעָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 (תהלים צא) לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה. מַה זֶה
 לֹא תֵאָנֶה? מִשׁוּם שְׂפָאִים בְּתַחֲבוּלוֹת
 עַל בְּנֵי אָדָם.

חוֹלָה – לְמַה הִיא חוֹלָה? בְּשׁוֹן שׁוֹרָה

חוֹלָה רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. כִּמְהַ בְּנֵי
 אֲטוּמֵי לֵב, מִשׁוּם שֶׁלֹּא
 מִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה. יֵשׁ רָעָה חוֹלָה – וְכִי
 יֵשׁ רָעָה שֶׁהִיא חוֹלָה וְיֵשׁ רָעָה שֶׁאֵינָה
 חוֹלָה? אֶל וְדַאי שְׂיֵשׁ רָעָה חוֹלָה,
 שֶׁשְׂנִינֵנוּ, מִצַּד הַשָּׂמְאָל יוֹצֵאִים כִּמְהַ
 בְּעֵלֵי דִין הַבּוֹקְעִים בְּאוֹרֵי.

וּבְשׂוֹרָצִים לְעֵאת, הוֹלְכִים וְנִשְׂאָבִים

גִּבְאֵי צְדָקָה גִּבְיָהּ, הִיא מִחָאֵת בִּידֵיהּ. אָמַר לִיהּ
 לֹא תִיפּוּק מִדִּידְךָ. אֲתִיּוּן מִסְכְּנֵי, הִיא מִחָאֵת
 בִּידֵיהּ. אֲתִי הוּא לְמִיכַל מִמְמוֹנֵיהּ, מִחָאֵת בִּידֵיהּ,
 בְּגִין לְנִטְרָא לִיהּ לְאַחְרָא. וּמִן יוֹמָא דְשִׁרְיָא עָלֶיהּ
 דְּבַר נָשׁ, הִיא חוֹלָה, כְּהֵאֵי שְׂכִיב מֵרַע דְּלֹא אָכִיל
 וְלֹא שָׁתִי. וְעַל דָּא הִיא רַעָה חוֹלָה.

וּשְׁלֵמָה מְלָכָא צְוּחַ בְּחֻכְמָתָא וְאָמַר, (קהלת ו) אִישׁ
 אֲשֶׁר יִתֵּן לוֹ הָאֱלֹהִים עֶשֶׂר וּנְכָסִים
 וְכָבוֹד וְגו'. הֵאֵי קָרָא, לָאוּ רִישִׁיָּה סִיפִיָּה, וְלָאוּ
 סִיפִיָּה רִישִׁיָּה, כְּתִיב אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לוֹ הָאֱלֹהִים
 עֶשֶׂר וּנְכָסִים וְכָבוֹד וְגו', כָּמֵי וְלֹא יִשְׁלִיטְנוּ
 הָאֱלֹהִים לְאָכּוֹל מִמֶּנּוּ. אִי הָכֵי, לָאוּ בְּרִשׁוֹתֶיהָ הוּא
 דְּבַר נָשׁ.

אֵלָּא, אִי כְּתִיב וְלֹא יַעֲזֹבֵנוּ הָאֱלֹהִים לְאָכּוֹל מִמֶּנּוּ,

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וּשְׁלֵמָה מְלָכָא צְוּחַ בְּחֻכְמָה וְאָמַר,
 (קהלת ו) אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לוֹ הָאֱלֹהִים עֶשֶׂר
 וּנְכָסִים וְכָבוֹד וְגו'. הַפְּסוּק הַזֶּה, אֵין
 רִאשׁוֹ סוּפּוֹ וְאֵין סוּפּוֹ רִאשׁוֹ. כְּתוּב אִישׁ
 אֲשֶׁר יִתֵּן לוֹ הָאֱלֹהִים עֶשֶׂר וּנְכָסִים
 וְכָבוֹד וְגו'. מַה זֶה וְלֹא יִשְׁלִיטְנוּ הָאֱלֹהִים
 לְאָכּוֹל מִמֶּנּוּ? אִם כֵּן, הוּא אֵינוֹ בְּרִשׁוֹת
 הָאֱלֹהִים?
 אֵלָּא אִם כְּתוּב וְלֹא יַעֲזֹבֵנוּ הָאֱלֹהִים

עַל בְּנֵי אָדָם, עוֹשֶׂה אוֹתָם כְּמַצְנִים
 מִמְמוֹנִים. בָּאִים גִּבְאֵי צְדָקָה אֵלָיו - הִיא
 מוֹחָה בְּיָדוֹ וְאֹמְרַת לוֹ אַל תּוֹצִיא
 מִשְׁלָךְךָ. בָּאִים הַעֲנִיִּים - הִיא מוֹחָה בְּיָדוֹ.
 בָּא הוּא לְאָכּוֹל מִמְמוֹנֵנוּ - הִיא מוֹחָה
 בְּיָדוֹ, כְּדִי לְשַׁמֵּר אוֹתוֹ לְאַחַר. וּמִיּוֹם
 שִׁשְׁרוּנֶיהָ עַל הָאָדָם, הִיא חוֹלָה, כְּמוֹ
 הַגּוֹסֵס הַזֶּה שֶׁאֵינוֹ אוֹכֵל וְאֵינוֹ שׁוֹתֵה,
 וְלָכֵן הִיא רַעָה חוֹלָה.

הַיּוֹנָא אָמַר הָכִי. אֵלָא וְלֹא יִשְׁלִיטְנוּ, דְּכַגִּין דְּהוּא
 הַיּוֹמִינִיה לְהַהִיּוּא רָעָה, וְאַחִיד בָּהּ. קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לֹא שְׁלִיטִיה עָלֶיהָ, לְאַתְּבַרְאָה תְּחִלָּתֶיהָ, עַל דְּהוּא
 אֶתְרַעֵי בָּהּ, וְאַחִיד בָּהּ.

וְכָל אֶרְחוּי בְּשָׁכִיב מִרַע, וְדָלָא אָכִיל וְלֹא שָׁתִי,
 וְלֹא קָרִיב לְמִמּוֹנִיָּה, וְלֹא אִפִּיק מִיַּנְיָה, וְנָטִיר
 לִיה עַד דְּהוּא יִפּוּק מִעֲלָמָא, וַיִּתֵּי אַחְרָא, וַיִּטּוֹל
 לִיה, דְּהוּא בְּעָלִיו.

וְשַׁלְמָה מְלָכָא צִוּוּחַ וְאָמַר, (קהלת ה) עֵשֶׂר שָׁמּוֹר
 לְבַעְלִיו לְרַעְתּוֹ. מָאן בְּעָלִיו. דָּא אַחְרָא
 דִּירִית לִיה. וְלָמָּה זָכָה הָאִי אַחְרָא לְמַהוּי בְּעָלִיו
 דְּהַהוּא עֵתְרָא. בְּגִין דְּהָאִי הַיּוֹמִין לְהַהִיּוּא רָעָה,
 וְאַתְרַעֵי בָּהּ (הָרָא הוּא דְּכַתִּיב לְרַעְתּוֹ בְּשַׁבִּיל הַהִיא רָעָה) וְאַתְדַּבֵּק
 בָּהּ. בְּגִין כִּדְ, הָאִי אַחְרָא דְלֹא אֶתְדַּבֵּק בְּתַהִיּוּא

לשון הקודש

לְאָכֵל מִמֶּנּוּ – הַיּוֹנָא אֹמְרִים כִּדְ. אֵלָא
 (כְּתוּב) וְלֹא יִשְׁלִיטְנוּ, שְׁבַגְלָל שְׁהֶאֱמִין
 לְאוּתָהּ רָעָה וְאַחִיד בָּהּ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לֹא הַשְׁלִיטוֹ עָלֶיהָ לְשַׁבְרָה תְּחִלָּתוֹ
 עַל שֶׁהוּא רָעָה בָּהּ וְאַחִיד אוּתָהּ.
 וְכָל דְּרָכֵי כְּמוֹ גּוֹסֵס, שְׁלֹא אוֹכֵל וְלֹא
 שׁוֹתֵה וְלֹא מִתְקָרֵב לְמִמּוֹנֵי וְלֹא מוֹעִיא
 מִמֶּנּוּ, וְשׁוֹמֵר אוּתּוֹ עַד אוּתּוֹ יוֹם שִׁנְעִיא

מִן הָעוֹלָם, וַיִּבֵּא אַחַר וַיִּטַּל אוּתּוֹ, שֶׁהוּא
 בְּעָלִיו.
 וְשַׁלְמָה הַמְּלֶכֶךְ צִוּוּחַ וְאָמַר, (שם ה) עֵשֶׂר
 שָׁמּוֹר לְבַעְלִיו לְרַעְתּוֹ. מִי זֶה בְּעָלִיו? זֶה
 הָאֶחָד שִׁינְרֵשׁ אוּתּוֹ. וְלָמָּה זֶה זָכָה
 לְהִיטֵב בְּעָלִיו שֶׁל אוּתּוֹ הָעֵשֶׂר? מִשּׁוּם
 שֶׁזֶה הָאֱמִין לְאוּתָהּ רָעָה וְהִתְרַעָה בָּהּ (נח)
 שְׁכַתּוֹב לְרַעְתּוֹ, בְּשַׁבִּיל אוּתָהּ רָעָה וְדַבֵּק בָּהּ, וְלִכְנֹן